

De toespraak van Stefanus en Gods plan met het volk Israel

Door: Dov Avnon
Bewerking: H. Boele

Handelingen 7:1-7

Handelingen 7 is de toespraak van Stefanus, in deze studie wil ik het overzicht van Abraham bespreken. Als we bij de rede van Stefanus komen dan is dat een belangrijke toespraak. Voor ons betekend deze toespraak het keerpunt in Gods plan, het is namelijk zo dat in deze toespraak achteraf begrijpen dat Isra•l de prediking van Gods Geest verworpen. Zij hebben eerst de Vader verworpen, daarna hebben zij de Zoon verworpen, en nu gedurende de tijd van Handelingen 1 t/m 7 hebben zij de prediking van de Geest verworpen.

Hand.7:1 En de hogepriester zeide: Zijn dan deze dingen alzo?

Hand.7:2 En hij zeide: Gij mannen broeders en vaders, hoort toe. De God der heerlijkheid verscheen onzen vader Abraham, nog zijnde in Mesopot•mi•, eer hij woonde in Haran.

Hand.7:3 En zeide tot hem: Ga uit uw land en uit uw maagschap, en kom in een land dat Ik u wijzen zal.

Het is belangrijk dat wij even een aantal teksten doornemen die met Abraham te maken hebben. U moet eigenlijk een overzicht, beeld hebben van het feit dat Abraham, Romeinen 11, de wortel van de boom is. Niet Christus, maar Abraham. Abraham is eigenlijk het doel van God om heidenen te zegenen.

Dus Stefanus begint zijn toespraak, maar wij moeten even een aantal schriftgedeelten nalezen om de plaats van Abraham in Gods plan te begrijpen. Abraham is in feite de sleutel van veel dingen.

Wij zullen vanaf Gen.12:1 opklimmen tot Paulus met de bedoeling om inzicht te krijgen in de persoon van Abraham. In Gen.12:1 hebben wij ook een keerpunt, het plan dat God heeft om de wereld via Isra•l te zegenen.

Gen.12:1 De HEERE nu had tot Abram gezegd: Ga gij uit uw land en uit uw maagschap en uit uws vaders huis naar het land dat Ik u wijzen zal.

Gen.12:2 En Ik zal u tot een groot volk maken, en u zegenen en uw naam groot maken; en wees een zegen.

Gen.12:3 En Ik zal zegenen die u zegenen, en vervloeken die u vloekt; en in u zullen alle geslachten des aardrijks gezegend worden.

Onthoudt vers 3, want in Abraham worden al de geslachten des aardrijks gezegend. Het is namelijk later via Paulus dat wij begrijpen dat Christus het kanaal voor de zegening is, het gaat om Christus. Dus God heeft een plan om de aarde te zegenen via Isra•l, dat is het oorspronkelijke plan. En het begint eigenlijk hier met het feit dat het ons duidelijk wordt dat God een plan heeft zoals Hij hier zegt: Ik zal zegenen die u

De toespraak van Stefanus en Gods plan met het volk Israel

zegenen, en vervloeken die u vloekt, en in u zullen alle geslachten des aardrijks gezegend worden.

In u zullen alle geslachten des aardrijks gezegend worden, wat betekend dat eigenlijk dat zij in Abraham allemaal gezegend worden?

Gen.15:1 Na deze dingen geschiedde het woord des HEEREN tot Abram in een gezicht, zeggende: Vrees niet, Abram, Ik ben u een Schild, uw Loon zeer groot.

Gen.15:2 Toen zeide Abram: Heere HEERE, wat zult Gij mij geven, daar ik zonder kinderen heenga en de bezorger van mijn huis is deze Damaskener Eli•zer?

Gen.15:3 Voorts zeide Abram: Zie, mij hebt Gij geen zaad gegeven, en zie, de zoon van mijn huis zal mijn erfgenaam zijn.

Gen.15:5 Toen leidde Hij hem uit naar buiten en zeide: Zie nu op naar den hemel en tel de sterren, indien gij ze tellen kunt; en Hij zeide tot hem: Zo zal uw zaad zijn.

Gen.15:6 En hij geloofde in den HEERE, en Hij rekende het hem tot gerechtigheid.

Dat is voor ons ook een belangrijk aspect mbt Abraham, want u zult straks zien dat Stefanus de geschiedenis van Abraham pakt, en hij gaat door de hele tijd via Isra•l. Abraham, de vader van Izak, de vader van Jakob, de vader van de twaalf stammen en het volk Isra•l. Stefanus gaat terug in zijn toespraak naar die Abraham, terwijl als wij dit lezen in Genesis 15:5,6 dan lezen wij iets bijzonders. Het is nog steeds Abram, hij is nog niet besneden, en wat lezen wij: En hij geloofde in den HEERE, en Hij rekende het hem tot gerechtigheid.

Als wij die teksten nemen en straks naar Paulus gaan, dan merken wij dat God ook een bijzonder plan had voor de gemeente, het lichaam van Christus. Dus op het moment dat Isra•l als volk de Heilige Geest heeft verworpen, heeft God aan de apostel Paulus een plan bekend gemaakt dat bij Hem geheim was voor de grondlegging der wereld. Zo schrijft hij in Romeinen 4 over het feit zoals het hier staat: en hij geloofde in den HEERE, en Hij rekende het hem tot gerechtigheid. Dus Paulus leert ons straks in Romeinen 4 dat die gerechtigheid ook ons wordt toegerekend.

Meer over Abraham, ook een belangrijk aspect, Genesis 15 is Abraham voor de besnijdenis, het is Abram, een heiden die de vader van velen wordt.

Gen.17:1 Als nu Abram negen en negentig jaren oud was, zo verscheen de HEERE aan Abram en zeide tot hem: Ik ben God, de Almachtige, wandel voor Mijn aangezicht en zijt oprecht.

De toespraak van Stefanus en Gods plan met het volk Israel

Gen.17:2 En Ik zal Mijn verbond stellen tussen Mij en tussen u, en Ik zal u gans zeer vermenigvuldigen.

Wat wij hier in de gaten moeten hebben is dat er ook een verbond is, en dat verbond heeft Hij met Abraham afgesloten, en het teken van het verbond is de besnijdenis. Met andere woorden, dat verbond was Stefanus straks over spreekt is met een volk, is met de werkelijke nakomelingen van Abraham, Izak en Jakob, het volk Isra•l. En het teken van dat verbond is de besnijdenis.

Gen.17:4 Mij aangaande, zie, Mijn verbond is met u, en gij zult tot een vader van menigte der volken worden.

Gen.17:5 En uw naam zal niet meer genoemd worden Abram, maar uw naam zal wezen Abraham; want Ik heb u gesteld tot een vader van menigte der volken.

Gen.17:6 En Ik zal u gans zeer vruchtbaar maken, en Ik zal u tot volken stellen, en koningen zullen uit u voortkomen.

Voordat wij bij Paulus komen begrijpen wij vanuit hier al dat Abraham de vader is van iedereen. Via Abraham wordt Gods plan straks bekend gemaakt. Of het via Isra•l is, of via het lichaam van Christus, maar in feite gaat alles terug naar Abraham.

Als we naar de brief van de apostel Paulus naar de Galaten gaan. Dat is eigenlijk het einde van het hele verhaal. Wij begrijpen het nu via Paulus:

Gal.3:29 En indien bij van Christus zijt, zo zijt gij dan Abrahams zaad, en naar de belofte erfgenamen.

Als wij bezig zijn met de prediking van Gods genade evangelie, of wij zijn bezig met de prediking van het Koninkrijks evangelie in beide gevallen is de persoon Abraham heel belangrijk. Alleen volgen wij hem via wat Paulus zegt.

Gen.17:7 En Ik zal Mijn verbond oprichten tussen Mij en tussen u en tussen uw zaad na u in hun geslachten, tot een eeuwig verbond, om u te zijn tot een God en uw zaad na u.

Het verbond is tussen u en tussen uw zaad, als wij in de Galatenbrief lezen hebben wij dat nodig.

Dit zijn de eerste drie punten die ik eerst met u wilde delen, dat u begrijpt dat Abraham een heel bijzonder geloof had. Omdat je iemand neemt uit zijn huis, met zijn familie, en je stuurt hem naar een onbekend land. Tegenwoordig is het heel makkelijk om een vakantie te boeken, via Google earth kun je alles zien, je kunt mailen, je kunt foto's downloaden, maar in zijn geval was dat niet zo. Hij was ergens bij Irak, en hij moest naar het land Kana•n, en dat allemaal in het geloof. God spreekt met hem over beloften en zegeningen terwijl hij geen kinderen had.

De toespraak van Stefanus en Gods plan met het volk Israel

Het volgende dat wij over Abraham moeten begrijpen zijn twee punten in Mattheus 3, daar hebben wij de toespraak van Johannes de Doper:

Mat.3:8 Brengt dan vruchten voort der bekering waardig.

Mat.3:9 En meent niet bij uzelfen te zeggen: Wij hebben Abraham tot een vader; want ik zeg u, dat God zelfs uit deze stenen Abraham kinderen kan verwekken.

Hier hebben wij het punt van de vanzelfsprekendheid, zij gingen er van uit dat zij nakomelingen zijn van Abraham in het vlees. Maar wij zullen zo zien dat die nakomelingschap van Abraham in het vlees zonder de persoon van Christus niet voldoende is. Dat is ook de reden dat zij op een gegeven moment Stefanus gaan stenigen.

En meent niet bij uzelfen te zeggen: Wij hebben Abraham tot een vader: Het is net of u lid bent van een kerk, en u zegt: ik ben met water gedoopt, dus ik ga naar de hemel, dat is een vanzelfsprekendheid. Maar er is geen vanzelfsprekendheid, er is ook geen behoudenis buiten Christus om. Hetzelfde zei ook de Heere Jezus in Johannes 8.

Joh.8:30 Als Hij deze dingen sprak, geloofden velen in Hem.

Joh.8:31 Jezus dan zeide tot de Joden, die in Hem geloofden: Indien gijlieden in Mijn woord blijft, zo zijt gij waarlijk Mijn discipelen.

Joh.8:32 En zult de waarheid verstaan, en de waarheid zal u vrijmaken.

Joh.8:33 Zij antwoordden Hem: Wij zijn Abrahams zaad en hebben nooit iemand gediend; hoe zegt Gij dan: Gij zult vrij worden?

U ziet, in Galaten lezen wij dat leden van het lichaam van Christus Abrahams zaad zijn, en nu gaat Isra•l uit van vanzelfsprekendheid. Zij zeggen: Nee, wij zijn Abrahams zaad, vandaar hadden zij Christus niet nodig. Zij gingen er van uit, dat het verbond der besnijdenis voor hen genoeg is.

Ik lees dit met u opdat u de indruk en het besef krijgt hoe moeilijk het voor Stefanus was om tegen het volk te praten, want het volk was overtuigd van die vanzelfsprekendheid van de wet van Mozes, en het verbond van de besnijdenis. En dat zij Christus moeten aannemen was voor hen helemaal niet duidelijk, maar dat is wat tegenwoordig ook onder kerkelijke mensen gebeurd. Veel mensen denken: Ik ben als kind gedoopt, dus het zal goed met mij zijn.

Hand.3:25 Gijlieden zijt kinderen der profeten en des verbonds, hetwelk God met onze vaders opgericht heeft, zeggende tot Abraham: En in uw Zaad zullen alle geslachten der aarde gezegend worden.

Dit is Petrus die spreekt tegen het volk Isra•l, niet tegen de heidenen. Hier lezen wij weer over: Zaad. Straks zullen wij in Galaten begrijpen wie het Zaad is.

De toespraak van Stefanus en Gods plan met het volk Israel

Hand.3:26 God opgewekt hebbende Zijn Kind Jezus, heeft Denzelve eerst tot u gezonden, dat Hij ulieden zegenen zou, daarin dat Hij een iegelijk van u afkere van uw boosheden.

Met deze achtergrondinformatie kunnen wij nu naar Paulus gaan, maar voordat ik verder ging met Stefanus dacht ik dat wij eerst deze teksten moesten lezen en dat wij begrijpen dat Abraham de basis vormt. De belofte die God aan Abraham heeft gegeven vormt de basis van alles. De basis van Zijn Koninkrijkplan, en de basis voor de zegening van het lichaam van Christus.

Als wij Romeinen 11 bestuderen over de olijfboom, dan kom je er achter dat die wortel Abraham is. Mensen hebben verschillende ideeën, maar het is Abraham met wie God de belofte aan geeft, belofte aan Israël, of nu de beloften via het evangelie gaan direct naar de heidenen. En opeens hebben wij de situatie dat een vreemde olijfboom tijdelijk wordt ingeënt in de belofte die God aan Abraham heeft gegeven. Het gaat alleen niet om het land, het gaat niet om het beerven van het land Israël, maar het gaat er om dat Hij de vader wordt van allen die geloven.

Rom.4:11 En hij heeft het teken der besnijdenis ontvangen tot een zegel der rechtvaardigheid des geloofs, die hem in de voorhuid was toegerekend; opdat hij zou zijn een vader van allen, die geloven in de voorhuid zijnde, ten einde ook hun de rechtvaardigheid toegerekend worde.

Rom.4:12 En een vader der besnijdenis, dengenen namelijk die niet alleen uit de besnijdenis zijn, maar die ook wandelen in de voetstappen des geloofs van onzen vader Abraham, hetwelk in de voorhuid was.

Dus Abraham betekend voor ons het voorbeeld van iemand die God geloofde, en het werd hem gerekend als rechtvaardigheid.

Als wij teruggaan naar Handelingen 7 dan begrijpen wij dat Stefanus ook met de geschiedenis moet beginnen. Dat hij zegt in vers 4.

Hand.7:4 Toen gijng hij uit het land der Chaldeen, en woonde in Haran. En vandaar, nadat zijn vader gestorven was, bracht Hij hem over in dit land, waar gij nu in woont.

Hand.7:5 en Hij gaf hem geen erfdeel in hetzelfde, ook niet een voetstap, en beloofde dat Hij hem hetzelfde tot een bezitting geven zou, en aan zijn zaad na hem, als hij nog geen kind had.

Hand.7:6 En God sprak alzo, dat zijn zaad vreemdeling zijn zou in een vreemd land, en dat zij het zouden dienstbaar maken en kwalijk handelen vierhonderd jaren.

De toespraak van Stefanus en Gods plan met het volk Israel

Handelingen 7:7-56

Ik wil met u de toespraak van Stefanus lezen, ik weet niet of u die ooit heeft gelezen. Stefanus benadrukt voor Isra•l hun achtergrond, de werkelijkheid van wat gebeurde. Dat irriteert hun op den duur, en dat veroorzaakt dat hij wordt gestenigd. We beginnen bij vers 6.

Hand.7:6 En God sprak alzo, dat zijn zaad vreemdeling zijn zou in een vreemd land, en dat zij het zouden dienstbaar maken en kwalijk handelen vierhonderd jaren.

Hand.7:7 En het volk dat zij dienen zullen, zal Ik oordelen, sprak God; en daarna zullen zij uitgaan, en zij zullen Mij dienen in deze plaats.

Hand.7:8 En Hij gaf hem het verbond der besnijdenis; en alzo gewon hij Izak, en besneed hem op den achtsten dag; en Izak gewon Jakob, en Jakob de twaalf patriarchen.

U begrijpt vanaf vers 8 hoe moeilijk het is voor de mensen, net als voor mensen nu in Isra•l, om te beseffen dat het verbond dat Hij met hen heeft afgesloten, en dat is een eeuwig verbond, dat Christus centraal staat in dat verbond. En als zij Christus afwijzen dan geldt dat verbond niet meer.

Hand.7:9 En de patriarchen nijdig zijnde, verkochten Jozef om naar Egypte gebracht te worden; en God was met hem,

Hand.7:10 En verlostte hem uit al zijn verdrukkingen, en gaf hem genade en wijsheid voor Farao, den koning van Egypte; en hij stelde hem tot een overste over Egypte en zijn gehele huis.

Hand.9:11 En er kwam een hongersnood over het gehele land van Egypte en KanaŠn, en grote benauwdheid; en onze vaders vonden geen spijs.

Hand.9:12 Maar als Jakob hoorde, dat in Egypte koren was, zond hij onze vaders de eerste maal uit.

Hand.7:13 En in de tweede reize werd Jozef aan zijn broederen bekend, en het geslacht van Jozef werd aan Farao openbaar.

Hand.7:14 En Jozef zond heen en ontbood zijn vader Jakob, en al zijn geslacht, bestaande in vijf en zeventig zielen.

Hand.7:15 En Jakob kwam af in Egypte, en stierf, hij zelf en onze vaders.

Hand.7:16 En zij werden overgebracht naar Sichem, en gelegd in het graf, hetwelk Abraham gekocht had voor een som geld van de zonen van Hemor, den vader van Sichem.

De toespraak van Stefanus en Gods plan met het volk Israel

Hand.7:17 Maar als nu de tijd der belofte, die God aan Abraham gezworen had, genaakte, wies het volk en vermenigvuldigde in Egypte,

Hier hebben wij in vers 17 dat de belofte die God aan Abraham heeft gegeven nu via het volk Isra•l is.

Hand.7:18 Totdat een ander koning opstond, die Jozef niet gekend had.

Hand.7:19 Deze gebruikte listigheid tegen ons geslacht en handelde kwalijk met onze vadersen, zodat zij hun jonge kinderen moesten wegwerpen, opdat zij niet zouden voorttelen.

Hand.7:20 In welken tijd Mozes werd geboren, en was uitnemend schoon; welke drie maanden opgevoed werd in het huis zijns vaders.

Hand.7:21 En als hij weggeworpen was, nam hem de dochter van Farao op, en voedde hem voor zichzelf op tot een zoon.

Hand.7:22 En Mozes werd onderwezen in alle wijsheid der Egyptenaars, en was machtig in woorden en in werken.

Ik lees deze teksten bewust, zodat u ook deze teksten een keer leest. Normaal gesproken als u een stuk geschiedenis leest dan lees je er doorheen, maar ik vind het belangrijk om §§n keer die toespraak te lezen.

Hand.7:23 Als hem nu de tijd van veertig jaren vervuld was, kwam hem in zijn hart zijn broeders, de kinderen Isra•ls, te bezoeken.

Hand.7:24 En ziende een die onrecht leed, beschermde hij hem en wreekte dengene dien overlast geschiedde, en versloeg den Egyptenaar.

Hand.7:25 En hij meende dat zijn broeders zouden verstaan, dat God door zijn hand hun verlossing geven zou; maar zij hebben het niet verstaan.

Nu komt het eerste feit, het is net als bij de rijke man en de arme Lazarus, de rijke man vroeg: stuur iemand naar hen toe, en dan zullen zij geloven. U ziet, bij alles wat God voor de mensen doet, Isra•l uiteindelijk niet gelooft. Hij heeft hen duidelijk in Abraham gezegend, het volk vermenigvuldigde, en nu komt de beschuldiging. Nu komt Stefanus met de eerste beschuldiging: Maar zij hebben het niet verstaan!

Hand.7:26 En den volgenden dag werd hij van hen gezien, daar zij vochten, en hij drong hen tot vrede, zeggende: Mannen, gij zijt broeders; waarom doet gij elkander ongelijk?

Hand.7:27 En die zijn naaste ongelijk deed, verstiet hem, zeggende: Wie heeft u tot een overste en rechter over ons gesteld?

Hand.7:28 Wilt gij mij ook ombrengen?, gelijkewijs gij gisteren den Egyptenaar omgebracht hebt?

De toespraak van Stefanus en Gods plan met het volk Israel

Als u dit leest moet u denken aan de toespraken van Paulus in Handelingen 9 en 22. Paulus was ook een Jood, hij was ook een Israëliet. Hij dacht ook: OK, omdat ik Israëliet ben zullen zij naar mij luisteren. Maar de Heere zei tegen hem: Nee, verlaat Jeruzalem, zij zullen niet naar u luisteren. En dat is ook precies wat de Heere Jezus zei. Eigenlijk geloofden zij Mozes niet, want als zij Mozes en de profeten hadden geloofd, hadden zij hem ook geloofd.

Hand.7:29 En Mozes vluchtte op dat woord, en werd een vreemdeling in het land Midian, waar hij twee zonen gewon.

Hand.7:30 En als veertig jaren vervuld waren, verscheen hem de Engel des Heeren in de woestijn van den berg Sinaï in een vlamig vuur van het doornbos.

Hand.7:31 Mozes nu dat ziende, verwonderde zich over het gezicht; en als hij derwaarts ging om dat te bezien, zo geschiedde een stem des Heeren tot hem,

Hand.7:32 Zeggende: Ik ben de God uwer vaderen, de God Abrahams en de God Izaks en de God Jakobs. En Mozes werd zeer bevende, en durfde het niet bezien.

Hand.7:33 En de Heere zeide tot hem: Ontbind de schoenen van uw voeten; want de plaats in welke gij staat, is heilig land.

De kracht van Mozes, daarom is deze tekst heel belangrijk, want Mozes toonde daar geloof. En wat is geloof? Hij zag iets dat onverklaarbaar was, hij ziet een brandende braambos, en toch gaat hij er naar toe, hij gaat kijken hoe dat komt. En als God tegen hem praat, gelooft hij God.

Hand.7:34 Ik heb merkkelijk gezien de mishandeling van Mijn volk dat in Egypte is, en Ik heb hun zuchten gehoord, en ben nedergekomen om hen daaruit te verlossen; en nu kom herwaarts, Ik zal u naar Egypte zenden.

Hand.7:35 Dezen Mozes, welken zij verloochend hadden, zeggende: Wie heeft u tot een overste en rechter gesteld? Dezen, zeg ik, heeft God tot een overste en verlosser gezonden door de hand des Engels, Die hem verschenen was in het doornbos.

Deze Mozes, die zij, de nakomelingen van Abraham, Izak en Jakob, oorspronkelijk hadden verloochend. Hij besteedt hier heel veel tijd om de geschiedenis met hen door te nemen. Want het is namelijk zo, als dit hoofdstuk over is dan is ook duidelijk dat het tijdelijk over is met Israël. Omdat zij met de steniging van Stefanus de onvergefelijke zonde hebben gepleegd.

Hand.7:36 Deze heeft hen uitgeleid, doende wonderen en tekenen in het land van Egypte, en in de Rode Zee, en in de woestijn, veertig jaren.

Wonderen en tekenen... wonderen en tekenen horen bij Israël. Een Jood vraagt een teken, en de Griek wijsheid. En zolang er wonderen en tekenen waren was God bezig met Zijn volk.

De toespraak van Stefanus en Gods plan met het volk Israel

Hand.7:37 Deze is de Mozes, die tot de kinderen Isra•ls gezegd heeft: De Heere uw God zal u een Profeet verwekken uit uw broederen gelijk mij; Dien zult gij horen.

Nu begint het eigenlijk langzaam aan duidelijk te worden wie die Profeet is waar Mozes over sprak. Hij moet naar de geschiedenis omdat de geschiedenis spreekt over de komst van de Heere Jezus Christus.

Hand.7:38 Deze is het, die in de vergadering des volks in de woestijn was met den Engel, Die tot hem sprak op den berg Sinaï, en met onze vaders; welke de levende woorden ontving, om ons die te geven.

Hier komt het eerste getuigenis dat die Profeet, waarover Mozes sprak, de Heere Jezus is.

Hand.7:39 Denwelken onze vaders niet wilden gehoorzaam zijn, maar verwierpen hem, en keerden met hun harten weder naar Egypte.

Al die tijd in de woestijn, in die veertig jaar, was daar een kleine groep mensen die terug wilde keren naar Egypte, die hebben deze Profeet niet geaccepteerd, waarvan wij achteraf weten dat het God was geopenbaard in het vlees.

Hand.7:40 Zeggende tot Ašron: Maak ons goden, die voor ons heen gaan; want wat dezen Mozes aangaat, die ons uit het land van Egypte geleid heeft, wij weten niet wat hem geschied is.

Het is een bijzondere toespraak, omdat zij aan de ene kant zeggen: Wij zijn de kinderen van Abraham, Izak en Jakob, maar aan de andere kant ziet u telkens door de hele geschiedenis van Isra•l heen, dat zij ongehoorzaam waren aan de openbaringen die God aan hen gaf. Zij zijn Gods volk alleen wegens de belofte die God aan Abraham, Izak en Jakob heeft gedaan. Wegens de belofte van de vaders, maar in werkelijkheid maakt Stefanus hen steeds duidelijk dat zij in al de geschiedenis, keer op keer ongehoorzaam waren. In feite is het een pleidooi, voordat je iemand naar de gevangenis gaat sturen, voordat je iemand wegstuurt komt er een pleidooi. Dit is een heel lang pleidooi, maar als u het eenmaal hebt gelezen dan weet u dat God inderdaad alles heeft gedaan om dit aan Zijn volk duidelijk te maken. En wanneer de omwenteling komt in Zijn plan dan is dat gerechtvaardigd.

Hand.7:41 En zij maakten een kalf in die dagen en brachten offerande tot den afgod, en verheugden zich in de werken hunner handen.

Hand.7:42 En God keerde Zich en gaf hen over, dat zij het heir des hemels dienden, gelijk geschreven is in het boek der Profeten: Hebt gij ook slachtoffers en offeranden Mij opgeofferd, veertig jaren in de woestijn, gij huis Isra•ls?

Hand.7:43 Ja, gij hebt opgenomen den tabernakel van Moloch, en het gesternte van uw god Remfan, de afbeeldingen die gij gemaakt hebt om die te aanbidden; en Ik zal u overvoeren op gene zijde van Babyloni•.

De toespraak van Stefanus en Gods plan met het volk Israel

Dat is een pleidooi, ook toen zij het land hebben be•rfd bleven zij de Moloch dienen. Zo begrijpen wij dat God een plan met hun heeft, en God laat het niet los.

Hand.7:44 De tabernakel der getuigenis was onder onze vaders in de woestijn, gelijk geordineerd had Hij, Die tot Mozes zeide, dat hij denzelven maken zou naar de afbeelding die hij gezien had;

Exodus 25, alles wat Mozes maakte was een afbeelding die hij vanuit de hemel heeft gekregen, dat heeft hijzelf niet verzonnen. Mozes heeft de enige ware religie gekregen, al die andere religies zijn imitaties. De katholieke religie met haar tabernakel is allemaal imitatie, want de enige echte godsdienst die God aan de mensen gaf was aan Mozes, om aan het volk Isra•l te geven.

U ziet in dat hele pleidooi hoeveel ongehoorzaamheid er was, en het dienen van de Moloch.

Hand.7:45 Welken ook onze vaders ontvangen hebbende, met Jozua gebracht hebben in het land dat de heidenen bezaten, die God verdreven heeft van het aangezicht onzer vaders, tot de dagen van David toe.

Hand.7:46 Dewelke voor God genade gevonden heeft, en begeerd heeft te vinden een woonstede voor den God Jakobs.

Hand.7:47 En Salomo bouwde Hem een huis.

In al die tijd, ook van David, was het volk ongehoorzaam. Salomo heeft het huis gebouwd, maar:

Hand.7:48 Maar de Allerhoogste woont niet in tempelen met handen gemaakt; gelijk de profeet zegt:

Waarom zegt hij dat? Hij zegt dat omdat terwijl Stefanus spreekt de tempel er nog stond, die tempel is door Herodus gebouwd. De profeet Haggaf spreekt over het eerste huis, en over het laatste huis. Het huis in de tijd van Stefanus was geen tempel meer, waarom niet? Omdat toen Isra•l naar Babylon werd verstrooid, hebben zij ook de ark des verbonds meegenomen, en die is nooit teruggekomen.

Hand.7:49 De hemel is Mij een troon, en de aarde een voetbank Mijner voeten; hoedanig huis zult gij Mij bouwen, zegt de Heree, of welke is de plaats Mijner rust?

Hand.7:50 Heeft niet Mijn hand al deze dingen gemaakt?

En nu begint het! Tot nu toe hebben wij de geschiedenis gelezen, wij kunnen de conclusie trekken uit deze geschiedenis dat God een plan heeft met Zijn volk. De beloften heeft Hij met de vaders gemaakt, aan Abraham, Izak en Jakob. Het volk was op zich niet anders dan anderen. Aan dat volk heeft Hij de wet gegeven, om hun apart te houden van de rest van de volkeren, en toch hebben zij niet geluisterd.

En wat Stefanus doet is eerst een overzicht geven van de geschiedenis, en nu komt het oordeel in vers 51:

De toespraak van Stefanus en Gods plan met het volk Israel

Hand.7:51 Gij hardnekkigen en onbesnedenen van hart en oren, gij wederstaat altijd den Heiligen Geest; gelijk uw vaders, alzo ook gij.

Altijd! Niet alleen nu. Altijd, of het in de woestijn was, of toen de Heere Jezus op aarde was, of het is nu met de wonderen en tekenen die door de discipelen geschieden.

Hand.7:52 Wien van de profeten hebben uw vaders niet vervolgd? En zij hebben gedood degenen die tevoren verkondigd hebben de komst des Rechtvaardigen, van Welken gijlieden nu verraders en moorders geworden zijt.

Alhoewel de Heere Jezus naar Gods plan is gekruisigd, hebben zij Hem onrechtvaardig gedood.

Hand.7:53 Gij, die de wet ontvangen hebt door bestellingen der engelen, en hebt ze niet gehouden.

De wet die God aan Isra•l heeft gegeven was uitsluitend voor het volk Isra•l, niet voor de heidenen, niet voor de kerkelijke mensen, alleen voor het volk Isra•l. Maar dat hebben zij ook niet gehouden. Hij zaagt de poten onder de stoel vandaan, zij luisteren zelfs niet naar de wet. En al die tijd hebben zij tegen de Heere Jezus gezegd: Wij hebben de wet, wij hebben de verbonden.

Hand.7:54 Als zij nu dit hoorden, berstten hun harten en zij knersten de tanden tegen hem.

Als zij nu dit hoorden.... Dat is de climax. Omdat zij zeggen: wij hebben een eeuwig verbond met God, de wet, en dat onderhouden zij ook niet.

In Mattheus 23:3 zegt Hij: Luister naar de farizee•n, toen zaten zij nog op de stoel van Mozes, maar doe niet wat zij doen.

Hand.7:55 Maar hij, vol zijnde des Heiligen Geestes, en de ogen houdende naar den hemel, zag de heerlijkheid Gods, en Jezus staande ter rechterhand Gods.

Aan de hand van deze tekst geloven wij dat het op dat moment de bedoeling was dat de Heere Jezus Christus zou komen om de wereld te oordelen. Hij staat, Hij neemt positie om te oordelen. En nu begrijpen wij als wij verder lezen, dat Hij al 2000 jaar niet gekomen is. Waarom niet? Vanaf dat moment komt er langzaam aan een omwenteling in Gods plan.

Wij zagen dit in Genesis 12:1, opeens roept Hij Abraham. En in Handelingen 8 komt opeens Saulus van Tarsen in beeld, en langzaam aan wordt Zijn plan met de gemeente geopenbaard.

Maar als u mij vraagt wanneer de val van Isra•l is geschiedt, wanneer zijn zij gevallen? Hier! Hier bij Stefanus, hier, nu is de val.

Wij hebben nu de toespraak gelezen, het pleidooi, en het oordeel.

De toespraak van Stefanus en Gods plan met het volk Israel

Hand.7:56 En hij zeide: Zie, ik zie de hemelen geopend, en den Zoon des mensen, staande ter rechterhand Gods.

Hand.7:57 Maar zij roepende met grote stem, stopten hun oren, en vielen eendrachtiglijk op hem aan.

Laten wij niet vergeten, wat Stefanus hier zegt is puur geschiedenis, zijn puur feiten. Hij zegt niet tegen hen: Ik heb een openbaring van God gekregen, ik heb een visioen gekregen, hij zegt niets. Het enige is dat hij hen laat zien is dat hun geschiedenis vol is met ongehoorzaamheid.

Hand.7:58 En wierpen hem ter stad uit, en stenigden hem. En de getuigen legden hun klederen af aan de voeten van een jongeling, genaamd Saulus.

Hand.7:59 En zij stenigden Stefanus, aanroepende en zeggende: Heere Jezus, ontvang mijn geest.

Hand.7:60 En vallende op de knie•n, riep hij met grote stem: Heere, reken hun deze zonde niet toe! En als hij dat gezegd had, ontsliep hij.

Om hier te eindigen: De Heere heeft hun wel toegerekend, omdat op dat moment zij de zonde tegen de Heilige Geest hebben gepleegd. Op dat moment gaven zij aan dat zij niet wilden dat Hij Koning over hen zou zijn.

Dus nogmaals, hier is Isra•l gevallen, hier is Isra•l in Gods plan gevallen, en vanaf nu in onze studie zullen wij langzaam aan zien hoe de verkondiging van Gods genade evangelie steeds meer en meer wordt.

Zoals altijd zeg ik: Voor God is de glorie, alleen voor Hem, amen

De toespraak van Stefanus en Gods plan met het volk Israel

Handelingen 7:51

Het boek Handelingen is belangrijk voor ons, daar zien wij de overgang van het evangelie van het Koninkrijk naar Gods genade evangelie.

In deze studie wil ik een aantal punten herhalen uit de toespraak van Stefanus, om het overzicht te krijgen, want als u Handelingen 1 t/m 7 leest dan ziet u de overgang van het Koninkrijks evangelie naar Gods genade evangelie.

Wij hebben hier de toespraak van Stefanus, de vorige studie hebben wij tekst voor tekst alles doorgenomen, en het is de moeite waard om deze toespraak door te lezen. Ik wil het eind herhalen, het volk Isra•l was op dat moment Gods volk, met andere woorden: Zij hadden de taak en de opdracht om het heil naar de heidenen te brengen. En Stefanus pakt hun geschiedenis met Abraham, Mozes, Salomo, de profeten en de tempel, en hij laat hun zien dat in al die tijden zij niet gehoord, geluisterd hebben naar Gods Woord. Vergeet niet dat het een toespraak is die gericht is tot de leiders, niet tegen het Jodendom, niet tegen het volk Isra•l, maar tegen de leiders. Hoofdstuk 7 vanaf vers 50 is eigenlijk de climax:

Hand.7:50 Heeft niet Mijn hand al deze dingen gemaakt?

Hand.7:51 Gij hardnekkigen en onbesnedenen van hart en oren, gij wederstaat altijd den Heiligen Geest; gelijk uw vaders, alzo ook gij.

Het is een harde uitspraak, maar u moet die uitspraak zien ten opzichte van hun opdracht: De God van Abraham, Izak en Jakob heeft niet voor niets het volk Isra•l gekozen, en het was niet omdat zij beter waren dan de andere mensen, maar het was om de belofte die Hij heeft gemaakt met Abraham, Izak en Jakob. Als wij zeggen dat Isra•l het uitverkoren volk is, is dat niet omdat het Joodse ras beter is dan andere mensen, maar het is omdat God iets had beloofd aan de vaders. En aan hun heeft Hij een opdracht gegeven, en zij hebben niet altijd geluisterd, vandaar zegt hij dit.

Zij waren wel besneden in het vlees, dat was de buitenkant van het verbond, maar zij waren niet besneden in het hart, en dat is iets dat in de toekomst gaat gebeuren. Wanneer de tijden van het nieuwe verbond zullen komen, en Hij Isra•l een nieuw hart zal geven. Want je hebt een nieuw hart nodig om God te geloven.

Hand.7:52 Wien van de profeten hebben uw vaders niet vervolgd? En zij hebben gedood degenen die tevoren verkondigd hebben de komst des Rechtvaardigen, van Welken gijlieden nu verraders en moorders geworden zijt;

Hand.7:53 Gij, die de wet ontvangen hebt door bestellingen der engelen, en hebt ze niet gehouden.

Zo hebben wij hier een cruciale toespraak. U moet ŠŠn ding niet vergeten: Deze toespraak wordt niet gehouden door Petrus. We gaan straks de drie toespraken van Petrus doornemen. Deze toespraak wordt door Stefanus gehouden, een man vol met de Heilige Geest. Op dit moment komt er verandering in Gods plan.

De toespraak van Stefanus en Gods plan met het volk Israël

En hebt ze niet gehouden... zij waren Gods volk, zij hebben de wet ontvangen, de wet is niet aan de heidenen gegeven, maar alleen aan het Joodse volk, aan het volk Israël, en zij hebben ze niet gehouden. In vers 54 komt de hele woede naar buiten:

Hand.7:54 Als zij nu dit hoorden, berstten hun harten en zij knersten de tanden tegen hem.

Met andere woorden, om deze tekst goed te kunnen begrijpen moet u het hele hoofdstuk goed lezen. In het hele hoofdstuk loopt hij de hele geschiedenis door, de hele periode van honderden jaren, waarin de God van Abraham, Izak en Jakob altijd geduld heeft gehad met Zijn volk. Zij hebben de profeten gedood, zij hebben niet geluisterd naar Zijn woorden. In plaats van Mozes te volgen, in de woestijn, vroegen zij A•ron om een gouden kalf te maken.

In Amos 5:26 vertelt Amos ook hoe God die houding van het volk Israël haat in de woestijn. Dus voordat Stefanus deze uitspraak doet heeft hij de hele geschiedenis, Hand.7, vertelt. En dat is eigenlijk het moment dat er verandering komt in Gods plan. Nu komt er verandering in Gods plan. De verandering was niet in Handelingen 2, Pinksteren is niet de verandering in Gods plan. Laten we even teruggaan naar Handelingen 2, ik wil u iets laten zien. Vooral als wij spreken over de eerste drie toespraken van Petrus. Petrus heeft drie toespraken uitgesproken, maar Paulus heeft later ook drie toespraken uitgesproken. Het was altijd drie keer. Drie keer: Zij hebben de Vader, de Zoon en de Heilige Geest verworpen, en toen kwam er verandering in Gods plan.

Laten we naar Petrus gaan, we gaan die toespraken nog een keer doornemen in onze studie. In Hand.2: 14 vinden wij de eerste toespraak van Petrus:

Hand.2:14 Maar Petrus staande met de elve, verhief zijn stem en sprak tot hen: Gij Joodse mannen, en gij allen die te Jeruzalem woont, dit zij u bekend, en laat mijn woorden tot uw oren ingaan.

Het punt is, en dat kunt u zichzelf afvragen: Waarom staat Petrus hier, en waarom staat Stefanus daar? Want Petrus heeft van de Heere de opdracht gekregen om Gods Koninkrijk te verkondigen, hij was het hoofd van de twaalf discipelen, dat hebben we in Mattheus 16 gelezen. Dat is de valse basis van de katholieke kerk, de katholieke kerk leert dat Petrus de plaatsvervanger is van Christus op deze aarde. Zij zeggen dat Petrus in Rome is begraven, maar dat is vals. Wij weten vanuit de Bijbel dat Paulus degene is die in Rome is geweest, en dat hij de brief aan de Romeinen heeft geschreven. Maar op dat moment in Handelingen 2 is het nog steeds Israël die centraal staat in Gods plan.

Hand.2:15 Want dezen zijn niet dronken, gelijk gij vermoedt; want het is eerst de derde ure van den dag.

Hand.2:16 Maar dit is het, wat gesproken is door den profeet Joël.

Met andere woorden: U moet altijd Hand.2 goed met Hand.7 vergelijken. In Hand.2 wordt het Koninkrijk aan Israël aangeboden, Israël is nog niet verworpen. In

De toespraak van Stefanus en Gods plan met het volk Israel

Hand.2:14 leven wij midden in de vervulling van profetie. Wanneer Stefanus spreekt is het afgelopen, omdat Petrus drie maal heeft gesproken.

De tweede toespraak van Petrus is in Handelingen 3:12, waar wij nog een keer lezen:

Hand.3:12 En Petrus dat ziende, antwoordde tot het volk: Gij Isra•lietische mannen, wat verwondert gij u over dit, of wat ziet gij zo sterk op ons, alsof wij door onze eigen kracht of godzaligheid dezen hadden doen wandelen?

Het is Petrus die spreekt tot het volk. Waarom benadruk ik dat constant?! Omdat op dat moment, voor de steniging van Stefanus, alles is gericht op het volk Isra•l. De afwijzing, en de opzijetting van het volk Isra•l begint na de steniging van Stefanus.

Hand.3:13 De God Abrahams en I zaks en Jakobs, de God onzer vaders, heeft Zijn Kind Jezus verheerlijkt, Welken gij overgeleverd hebt, en hebt Hem verloochend voor het aangezicht van Pilatus, als hij oordeelde, dat men Hem zou loslaten.

Dat is de tweede toespraak van Petrus aan het volk Isra•l, het is de tweede keer dat hij hen oproept om zich te bekeren. En wat betekent bekeren? Bekeren betekent omkeren naar de God van Abraham, Izaak en Jakob. En op dat moment konden zij zich nog omkeren naar hun eigen God, de God Die hun uit Egypte heeft gehaald, de God Die aan Abraham de aardse beloften heeft gegeven.

Nu gaan wij naar de derde toespraak van Petrus tot het volk Isra•l, de derde en de laatste.

Hand.4:8 Toen zeide Petrus, vervuld zijnde met den Heiligen Geest, tot hen: Gij oversten des volks en gij ouderlingen Isra•ls.

Hij richt zijn woorden tot de leiders, het vervelende van alles is dat in de geschiedenis veel christelijke mensen haat en nijd hebben ontwikkeld tegen de Joden, tegen de mensen, alsof zij Christus hebben gekruisigd. Maar alle toespraken van de Heere Jezus en Petrus waren gericht tot de leiders, het gaat om de leiders van die tijd! En niet om de hele natie, niet om het hele ras.

Hand.4:9 Alzo wij heden rechtelijk onderzocht worden over de weldaad aan een krank mens geschied, waardoor hij gezond geworden is.

Hand.4:10 Zo zij u allen kennelijk en het ganse volk Isra•ls, dat door den Naam van Jezus Christus den Nazar•ner, Dien gij gekruist hebt, Welken God van de doden heeft opgewekt, door Hem, zeg ik, staat deze hier voor u gezond.

Met andere woorden: Er is nu een gerichte boodschap tot het volk Isra•l. En zoals ik al eerder heb gezegd: genezingen, tekenen en wonderen hebben alleen met het volk Isra•l te maken. Zolang God bezig was met het volk Isra•l waren genezingen, wonderen en tekenen aan de orde. En niet zoals wij nu vanuit de charismatische beweging of pinkstergemeente horen. Pinkstergemeente kan niet, want de pinkstergemeente was uitsluitend een Joodse gemeente met de boodschap van het Koninkrijk, wij zijn tegenwoordig geen pinkstergemeente, maar wij zijn de gemeente die het levende lichaam is, het lichaam van Christus. En het lichaam van Christus heeft

De toespraak van Stefanus en Gods plan met het volk Israel

geen tekenen en wonderen nodig, omdat wij Christus verkondigen, en dat Hij is gekruisigd.

We gaan verder en komen bij Handelingen 6, dat is ook een belangrijk punt om u en verschil te laten zien. Mensen vragen altijd: Wanneer is de verandering gekomen? Wij weten vanuit onze studie in het boek Handelingen dat de verandering niet in Handelingen 2 is gekomen. Handelingen 2, Pinksteren is puur een Joodse feestdag, en heeft niet de gemeente, het lichaam van Christus te maken. Het is wel interessant om te zien dat in Hand.6 staat:

Hand.6:1 En in die dagen, als de discipelen vermenigvuldigden, ontstond een murmuring der Grieksen tegen de Hebreë•n, omdat hun weduwen in de dagelijkse bediening verzuimd werden.

Opeens komt er murmuring binnen de Koninkrijksgemeente, laten we dit vergelijken met een andere belangrijke tekst, en dat is in Handelingen 4:32. Zoals u weet was Gods Geest op hun.

Hand.4:32 En der menigte van degenen die geloofden, was ••n hart en ••n ziel; en niemand zeide, dat iets van hetgeen hij had, zijn eigen was, maar alle dingen waren hun gemeen.

Hand.4:33 En de apostelen gaven met grote kracht getuigenis van de opstanding des Heeren Jezus; en er was grote genade over hen allen.

Als wij die twee momenten vergelijken begrijpen wij dat er in Handelingen 4 geen murmuring was. Iedereen had wat hij nodig had, en hoe komt dat? Omdat Gods Geest op hun was, zij leefden onder de controle van de Heilige Geest. Het is door de gave van de Heilige Geest dat zij in staat waren om alles te delen. Maar wij zien langzamerhand, en daarom vraag ik u om dit te vergelijken met hoofdstuk 6:1, een verandering, opeens komt er murmuring, opeens komt de toespraak van Stefanus, en Stefanus is geen Petrus. Stefanus is niet ŠŠn van de apostelen, het was een leerling die vol was met de Heilige Geest. En dat is voor ons, zoals wij leren, waar de verandering kwam, in Handelingen 7 vanaf vers 52.

Dus als iemand u vraagt: Wanneer is de verandering van de prediking van Gods Koninkrijk naar Gods genade evangelie? Dan zeggen wij dat het omkeerpunt is rondom de periode van Handelingen 7, maar het wordt allemaal voortschrijdend geopenbaard. Gaat u met mij naar Romeinen 11. Romeinen 9,10,11 vertellen ons over de periode dat God Isra•l opzij heeft gezet.

Rom.11:25 Want ik wil niet, broeders, dat u deze verborgenheid onbekend zij (opdat gij niet wijs zijt bij uzelfen), dat de verharding voor een deel over Isra•l gekomen is, totdat de volheid der heidenen zal ingegaan zijn.

Rom.11:26 En alzo zal geheel Isra•l zalig worden; gelijk geschreven is: De Verlosser zal uit Sion komen, en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob.

Als u hier leest over de verborgenheid, dan gaat deze verborgenheid over dat God een gedeeltelijke verharding over Isra•l heeft gebracht. Als u zichzelf afvraagt: Waar komt die verharding vandaan? Op welk moment is die verharding gekomen over Isra•l? Dan

De toespraak van Stefanus en Gods plan met het volk Israel

is het antwoord: Handelingen 7:51,52, vanaf dat moment is het volk als zodanig, dus niet de individuen, onder verharding gekomen. Degenen die Christus later wel hebben aangenomen worden de aparte takken in de olijfboom. De gelovige joden en de gelovige heidenen die komen in ŠŠn lichaam te zitten, het lichaam van Christus.

Hand.7:54 Als zij nu dit hoorden, berstten hun harten en zij knersten de tanden tegen hem.

Hand.7:55 Maar hij, vol zijnde des Heiligen Geestes, en de ogen houdende naar den hemel, zag de heerlijkheid Gods, en Jezus staande ter rechterhand Gods.

Let op, zij worden kwaad, zij worden boos, en wat doet hij? Hij kijkt naar boven, hij is vol van de Heilige Geest, en wat ziet hij? Hij ziet Jezus staande ter rechterhand Gods. Normaal zit Hij, en nu staat Hij. Hij staat met de bedoeling om terug te komen om deze aarde te oordelen! In de volgende studie gaan we verder om over deze situatie te spreken. Zo als altijd zeggen wij: Voor God is de glorie, de God van Abraham, Izaak en Jakob, de Vader van onze Heere en Heiland Jezus Christus, amen!

De toespraak van Stefanus en Gods plan met het volk Israël

Handelingen 7:52

In de vorige studie heb ik geprobeerd om u duidelijk te laten zien wat er vooraf gebeurde aan Handelingen 7:56. Het is belangrijk om te begrijpen dat God zo geduldig was met Israël. Daar kunt u ook voor uzelf van leren, God is ook met ons geduldig. Alleen is het verschil dat u en ik leven onder deze bedeling van genade, en Israël leefde onder een ander tijdperk. God was steeds geduldig met hen, geduldig tot de maat vol was. In Rom.11:25 hebben we gelezen over een tijdelijke verharding, maar let op, het is een tijdelijke verharding over een deel van Israël. Waarom een deel? Omdat onder de bediening van Paulus, Paulus eerst naar de Jood ging en dan naar de Griek, er waren Joden die Christus wel hebben aangenomen. Ik heb Christus ook aangenomen, niet als deel van het Joodse volk, niet met mijn hele familie of volk, maar als individu. Als individu die heeft aanvaard dat ik een zondaar ben die een Verlosser nodig heeft, dat is een groot verschil.

Hand.7:56 En hij zeide: Zie, ik zie de hemelen geopend, en den Zoon des mensen, staande ter rechterhand Gods.

Hij stond, als u dit vergelijkt met nu dan gaan wij naar Romeinen 8 dan weten wij wat Hij nu doet. Toen stond Hij.

Rom.8:33 Wie zal beschuldiging inbrengen tegen de uitverkorenen Gods? God is het, Die rechtvaardig maakt.

Rom.8:34 Wie is het, die verdoemt? Christus is het, Die gestorven is; ja, wat meer is, Die ook opgewekt is, Die ook ter rechterhand Gods is, Die ook voor ons bidt.

Stefanus ziet Iemand Die aan de rechterhand van God staat, maar inmiddels is die tijd voorbij en Hij is nu aan de rechterhand van God, en Hij bidt voor ons. Dat Hij voor ons bidt betekend dat Hij het werk van de Hogepriester doet, Hij zorgt dat wij behouden blijven, Hij pleit voor ons.

Hand.7:57 Maar zij roepende met grote stem, stopten hun oren, en vielen eendrachtiglijk op hem aan.

Mensen, op dat moment, toen zij hem aanvielen en hem stenigden, heeft Israël als volk de onvergefelijke zonde tegen de Heilige Geest gepleegd. Veel gelovigen denken dat het iets is dat wij nu kunnen doen, maar dat is niet zo. De zonde tegen de Heilige Geest is bedoeld voor het volk Israël, dit is het moment, zoals de Heere Jezus zei dat zij hebben gezegd: Wij willen niet dat die Man over ons regeert. Dit zeggen zij tegen God, Zijn bloed is over ons en over onze kinderen. En het is nog zo tot vandaag toe, als het volk zelf moet luisteren naar Christus worden zij kwaad. Ook in Israël hebben zij niet lang geleden een Nieuwe Testament in de brand gestoken. Gelovigen in Israël evangeliseren veel, maar zij komen ook veel in verdrukking, omdat Israël als volk, als geheel weigert het evangelie aan te nemen.

Hand.7:58 En wierpen hem ter stad uit, en stenigden hem. En de getuigen legden hun klederen af aan de voeten van een jongeling, genaamd Saulus.

De toespraak van Stefanus en Gods plan met het volk Israel

Die Saulus wordt later Paulus, en die Paulus in de brief aan Timotheus zegt dat hij ijverig was, maar dat wat hij heeft gedaan in ongelof was. Hij geloofde wel wat de leiders zeiden, maar achteraf gezien had hij geen geloof in de werkelijkheid van de God van Abraham, Izak en Jakob.

Hand.7:59 En zij stenigden Stefanus, aanroepende en zeggende: Heere Jezus, ontvang mijn geest.

Dat is de kreet als wij dood gaan, dan weten wij dat de geest bij de Heere is, dat is onze hoop. Dood is alle omstandigheden is niet het eind van het verhaal. Voor ons als gelovigen wordt bij de dood alles werkelijkheid, want wij ontmoeten de Heere.

Hand.7:60 En vallende op de knie•n, riep hij met grote stem: Heere, reken hun deze zonde niet toe! En als hij dat gezegd had, ontsliep hij.

Als dat gebeurd kunt u boos worden, de mensen terugslaan, maar wat hij doet is precies wat de Heere zei: Vader vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen. Tot vandaag toe is dit wat wij net hebben gelezen het omkeerpunt in Gods plan. Wij zullen vanaf nu zien hoe Paulus steeds meer gaat voorkomen in het verhaal. Als u de omkeer zoekt in Gods plan, dan is dat hier, bij de steniging van Stefanus.

Laten wij nu over iets anders praten: Stel dat zij wšl hadden geluisterd, stel dat zij tegen Stefanus hadden gezegd: Vertel ons meer, wij willen meer weten. Wat hadden zij dan gehoord?! Ik wil u meenemen naar de Hebree•nbrief.

Stel dat zij op dat moment tegen Stefanus hadden gezegd: Wij willen meer weten van jou. Wat had hij dan vertelt? U kunt hier ook duidelijk zien dat Paulus echt apart was in Gods plan. Dus als u leest over de steniging van Stefanus, en wij gaan naar de brief aan de Hebree•n en dan gaan wij een aantal dingen zien.

In feite ligt tussen de steniging van Stefanus en de brief aan de Hebree•n een verschil van meer dan 2000 jaar. Wij denken, hopen dat de Heere gedurende ons leven zal komen, maar stel van niet, dan is er tussen de toespraak van Stefanus, en de vervulling van de woorden van de Heere Jezus Christus in de brief aan de Hebree•n zijn minimum 2000 jaar.

In Hebree•n 1 lezen wij de eerste opdracht die Isra•l van Stefanus zou moeten horen, die gaat over de Godheid van Christus. U moet zich voorstellen: Isra•l zegt nu duidelijk tegen Stefanus: Wij willen niet dat deze Jezus over ons regeert. Tweeduizend jaar later als zij de valse tempel gaan bouwen, als de antichrist zal gaan regeren komt er een speciale boodschap voor deze Joden, voor dit volk Isra•l. En het eerste dat zij moeten weten is Hebr.1:1.

Hebr.1:1 God voortijds veelmaals en op velerlei wijze tot de vaderen gesproken hebbende door de profeten, heeft in deze laatste dagen tot ons gesproken door de Zoon.

Ziet u, God heeft, ook via Stefanus, tot de vaderen gesproken op allerlei manieren. Stefanus was niet de eerste, hij was misschien juist de laatste in die zin.

De toespraak van Stefanus en Gods plan met het volk Israel

Nu spreekt Hij door de Zoon, de Heere Jezus Christus, Hij begon te spreken toen Hij op aarde was. Hij is gestopt, God praat nu tegen ons via de apostel Paulus, maar later gaat Hij verder in de brief aan de Hebree•n.

Hebr.1:2 Welken Hij gesteld heeft tot een Erfgenaam van alles, door Welken Hij ook de wereld gemaakt heeft.

Met andere woorden: Deze Jood die wel naar Stefanus wil luisteren, stel, die moet zich eerst realiseren dat Jezus, Jeshua, God Zelf is. Dat Jezus is Jehovah van het Oude Testament. Wij spreken nu over het volk, niet over individuen, ik heb het aanvaard als individu. Stefanus spreekt tot het volk, de brief aan de Hebree•n spreekt tot het volk. Het volk Isra•l nu is gedeeltelijk onder verharding. In Hebree•n 2 hebben wij precies hetzelfde:

Hebr.2:1 Daarom moeten wij ons te meer houden aan hetgeen van ons gehoord is, opdat wij niet te eniger tijd doorvloeien.

Wie zijn die wij ons? Niet wij, leden van het lichaam van Christus. Wij, ons, dat zijn de mensen die leven na de periode dat de gemeente is opgenomen.

Hebr.2:2 Want indien het woord, door de engelen gesproken, vast is geweest, en alle overtreding en ongehoorzaamheid rechtvaardige vergelding ontvangen heeft.

Hebr.2:3 Hoe zullen wij ontvlieden, indien wij op zo grote zaligheid geen acht nemen? Dewelke, begonnen zijnde verkondigd te worden door den Heere, aan ons bevestigd is geworden van degenen die Hem gehoord hebben.

Let op, hij spreekt hier over een zaligheid op welke zij later acht moeten nemen, terwijl zij kijken naar Jeruzalem, en in Jeruzalem zien zij de antichrist. Iedereen is blij met de derde tempel, terwijl er een brief is die naar de mensen gaat om hun te laten zien: ... indien wij op zo grote zaligheid geen acht nemen...

Wanneer is deze zaligheid begonnen? Die zaligheid waar de Hebree•n in de toekomst naar gaan luisteren, is dezelfde zaligheid van de aardse bediening van de Heere Jezus Christus en het Koninkrijk op deze aarde, die is al eerder begonnen, die werd al eerder verkondigd door de discipelen.

Hebr.2:4 God bovendien medegetuigende door tekenen en wonderen en menigerlei krachten en bedelingen des Heiligen Geestes naar Zijn wil.

Dit is de periode die wij tot nu toe hebben bestudeert: Handelingen 1 t/m 7, daarom leg ik er nu zoveel nadruk op, zodat u morgen niet weer zult vragen: Wanneer is het allemaal begonnen? Nu begrijpt u dat de steniging van Stefanus het omkeerpunt vormt in Gods plan.

Als zij bij wijze van spreken wel zouden gaan luisteren dan hadden zij de brief aan de Hebree•n gekregen, dan hadden zij de volledige boodschap van de brief aan de Hebree•n gekregen, zoals in Hebr.3: 1.

De toespraak van Stefanus en Gods plan met het volk Israel

Hebr.3:1 Hierom, heilige broeders, die der hemelse roeping deelachtig zijt, aanmerkt den Apostel en Hogepriester onzer belijdenis, Christus Jezus.

In elk hoofdstuk van de brief aan de Hebreë•n zegt hij tegen het volk Isra•l wat zij moeten accepteren.

In hoofdstuk 1 moeten zij Zijn Godheid accepteren. In hoofdstuk 2 moeten zij luisteren naar wat al eerder is begonnen. In hoofdstuk 3, de Hogepriester onzer belijdenis, u weet dat Hij onder deze bedeling van genade Hij niet onze Hogepriester is. Hij doet het werk van een Hogepriester, maar Hij is het Hoofd van het lichaam.

Hebr.3:2 Die getrouw is Dengene Die Hem gesteld heeft, gelijk ook Mozes in geheel zijn huis was.

Dus als u Hebreë•n hoofdstuk 3 gaat bestuderen komt u bij de vergelijking van Mozes en de Heere Jezus Christus. Dan gaan we naar hoofdstuk 4.

Hebr.4:1 Laat ons dan vrezen, dat niet te eniger tijd, de belofte van in Zijn rust in te gaan nagelaten zijnde, iemand van u schijne achtergebleven te zijn.

De vorige studie hebben we gezien dat er een rust is voor het volk Isra•l, de sabbatrust. De sabbat is eigenlijk een schaduw van het werkelijke duizendjarige vrederijk. Het hoofdstuk dat gaat over de rust voor het volk Isra•l vinden we in Hebreë•n 4:7. Als wij dat vergelijken met ons, dan is dat Romeinen 5, daar lezen wij dat we vrede hebben met God. Op het moment dat iemand Christus heeft aangenomen als zijn persoonlijke Verlosser komt hij in de positie van vrede met God, u heeft vrede in uw hart met God. Maar nu spreekt hij over rust voor het volk.

Hebr.4:5 En in deze plaats wederom: Indien zij in Mijn rust zullen ingaan!

Hebr.4:6 Dewijl dan blijft, dat sommigen in dezelve rust ingaan, en degenen wien het Evangelie eerst verkondigd was, niet ingegaan zijn vanwege de ongehoorzaamheid.

Met andere woorden, deze mensen die niet hebben geluisterd naar de woorden van de discipelen (Handelingen 1 t/m 7) zijn niet ingegaan in die rust. Je komt in die rust, als volk, alleen in de toekomst als de gemeente is opgenomen, dan komt het hele volk dat gelooft in die rust. En die rust is het duizendjarige vrederijk.

Wat wij hebben is de vrede met God, ik ben persoonlijk in die rust gekomen. Ik heb vrede met God, maar dat betekent niet dat ik elke dag rust heb in mijn hart. Door omstandigheden, werk, geld, gezondheid kunnen wij soms in een situatie komen dat wij de rust verliezen in ons hart. Maar wij hebben altijd vrede met God.

Hebr.4:7 Zo bepaalt Hij wederom een zekeren dag, namelijk heden, door David zeggende zo langen tijd daarna (gelijkerwijs gezegd is): Heden, indien gij Zijn stem hoort, zo verhardt uw harten niet.

Heden, niet nu, maar heden in de toekomst.

De toespraak van Stefanus en Gods plan met het volk Israel

Hebr.4:8 Want indien Jozua hen in de rust gebracht heeft, zo had Hij daarna niet gesproken van een anderen dag.

Hebr.4:9 Er blijft dan een rust over voor het volk Gods.

Dit is het punt dat ik u duidelijk wil maken: met de steniging van Stefanus kwam er eigenlijk een tussenpauze. Deze tussenpauze gaan we in de verdere studie steeds meer begrijpen in het licht van de bekering van de apostel Paulus, en de komst van de bedeling van genade.

Vandaar dat wat hier in de Hebree•nbrief staat voor de toekomst is, maar stel dat wij nooit over Paulus hebben gehoord, en stel dat op dat moment de Heere terwijl Hij stond terug was gekomen, dan hadden zij dit eerst moeten horen.

Na de opname van de gemeente komt er een hele periode dat deze brief zal verkondigd worden. Dus laten wij niet vergeten dat de omkeer in Gods plan is: Handelingen hoofdstuk 7, de steniging van Stefanus.

Zoals altijd zeg ik: Voor God is de glorie, alleen voor Hem, amen!